



Paluwas sa malaking lungsod

Den dagen jeg dro hjemmefra for å dra til byen

- ✎ Lesley Koyi, Ursula Nafula
- 👤 Brian Wambi
- 🗣️ Arlene Avila
- 💬 tagalog / bokmål
- 📶 nivå 3



Siksikan ang tao at punung-puno ang mga bus sa terminal. Sa labas ng bus, mas madami pang hindi naikakargang mga gamit. Sinisigaw ng mga konduktor kung saan sila papunta.

...

Den lille busstasjonen i landsbyen min var travel og stappfull av busser. På bakken var det flere ting som skulle lastes. Medhjelpere ropte navnene på stedene dit bussene gikk.



“Lungsod! Lungsod kayo rian! Mga pa-kanluran, dito na!” sigaw ng isa. Doon ako dapat sumakay.

...

“Byen! Byen! Vestover!” hörte jeg en medhjælper rope. Det var bussen jeg måtte ta.



Halos puno na ang bus pero marami pa rin gustong sumakay. Nilagay ng iba ang bagahe sa ilalim ng bus. Ipinatong naman nung iba ang mga gamit nila sa mga lalagyan sa loob.

...

Bussen til byen var nesten full, men flere folk dyttet for å komme om bord. Noen plasserte bagasjen sin i bagasjerommet under bussen. Andre la den på hyllene inne i bussen.



Hawak ng mga bagong pasahero ang tiket nila habang naghahanap ng upuan. Hinahanda ng mga nanay ang kanilang mga anak para sa mahabang biyahe.

...

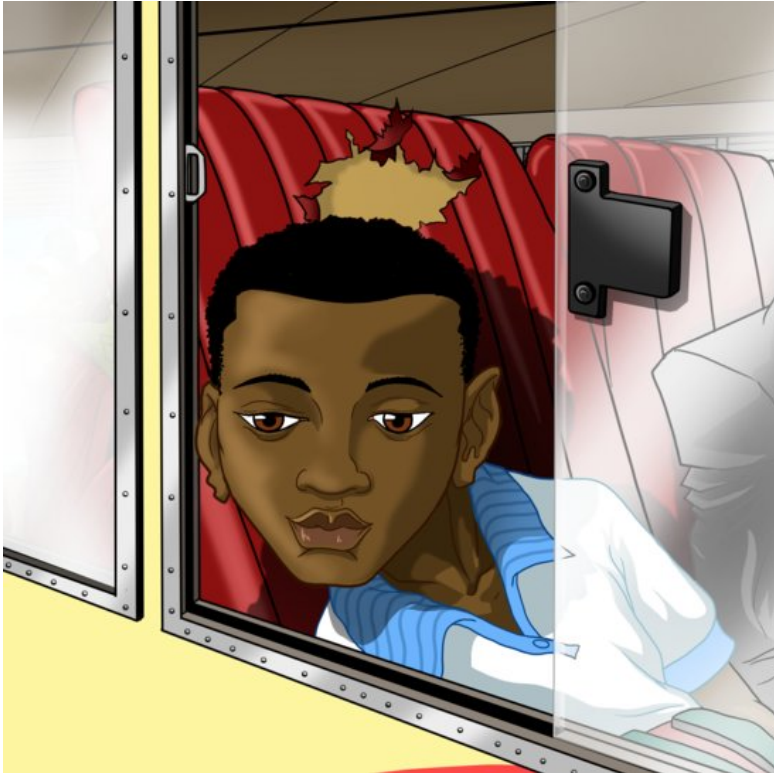
Nye passasjerer klamret seg til billettene sine mens de så etter et sted å sitte siden det var trangt om plassen. Kvinner med unge barn la til rette for dem så de skulle få det behagelig under den lange reisen.



Sumiksik ako malapit sa isang bintana. Mukhang kinakabahan ang katabi ko. Hawak niyang mahigpit ang berdeng plastic bag. Luma na ang kanyang damit at tsinelas.

...

Jeg presset meg inn ved siden av et vindu. Personen som satt ved siden av meg holdt hardt om en grønn plastpose. Han hadde på seg gamle sandaler, en utslitt frakk, og han så nervøs ut.



Tumingin ako sa labas. Iiwan ko na ang aking nayon, kung saano ako lumaki. Luluwas ako papunta sa malaking lungsod.

...

Jeg så ut av bussen og innså at jeg var i ferd med å forlate landsbyen min, stedet hvor jeg hadde vokst opp. Jeg skulle dra til den store byen.



Nakaupo na ang mga pasahero at naikarga na ang mga bagahe. Pero marami pa ring mga manlalako sa loob ng bus. Sinisigaw nila ang kanilang binibenta. Nakakaaliw ang mga ginagamit nilang salita.

...

Lastingen av bagasjen var ferdig og alle passasjerene hadde satt seg. Gateselgere presset seg fortsatt inn i bussen for å selge varene sine til passasjerene. Alle ropte navnene på det de hadde til salgs. Jeg syntes ordene hørtet merkelige ut.



May bumili ng inumin. May bumili ng kakanin at nagsimulang kumain. Tulad ko, may iba na nanood lang dahil walang pambili.

...

Noen få passasjerer kjøpte noe å drikke, andre kjøpte små snacks som de begynte å tygge på. De som ikke hadde noen penger, som jeg, bare så på.



Napatigil ang lahat ng bumusina ang drayber.
Pinalabas ng konduktor ang mga naglalako dahil
aalis na ang bus.

...

Disse aktivitetene ble avbrutt av tutingen til
bussen, et tegn på at vi var klare til å dra. En
medhjelper ropte at gateselgerne måtte komme
seg ut.



Nagtulakan sila palabas. Nagsukli ang iba pero meron pa rin nagpupumilit makabenta.

...

Gateselgere dyttet hverandre for å komme seg ut av bussen. Noen ga tilbake vekslepenger til de reisende. Andre forsøkte i siste liten å selge noen flere varer.



Pagtulak ng bus, dumungaw ako sa bintana.
Babalik pa kaya ako dito?

...

Idet bussen forlot busstasjonen, stirret jeg ut av
vinduet. Jeg lurte på om jeg noensinne skulle
komme tilbake til landsbyen min igjen.



Habang kami ay bumibiyaha, naging maalinsangan sa loob ng bus. Pinilit kong makatulog.

...

Etter hvert som reisen fortsatte ble det veldig varmt i bussen. Jeg lukket øynene og håpet å få sove.



Pero laging lumilipad ang utak ko pauwi.
Magiging mabuti kaya ang kalagayan ni nanay?
Mabibili kaya ang mga kuneho? Maaalala kaya ng
kapatid kong diligan ang mga punla?

...

Men tankene mine vandret hjem. Kommer moren
min til å bli trygg? Kommer kaninene mine til å
innbringe noen penger? Kommer broren min til å
huske å vanne de nyutsprungne trærne mine?



Isinaulo ko na lang ang address ng tiyo ko sa siyudad. Nakatulog akong bumubulong bulong.

...

På veien lærte jeg meg utenat navnet på stedet i den store byen der onkelen min bodde. Jeg mumlet fortsatt da jeg falt i søvn.



Pagkatapos ng siyam na oras, nagising ako sa mga kalabog at sigaw ng konduktor. Nagtatawag na siya ng mga pasahero pabalik sa nayon. Tumalon ako palabas ng bus dala ang bag.

...

Ni timer senere våknet jeg av høyllytt banking og roping etter passasjerer som skulle tilbake til landsbyen min. Jeg grep fatt i den lille veska mi og hoppet ut av bussen.



Mabilis na napupuno ang bus na pabalik sa nayon. Maya-maya lang tutulak na ito pasilangan. Pero ang mas mahalaga ngayon, mahanap ko ang bahay ni tiyo.

...

Bussen som skulle tilbake ble fylt opp fort. Det viktigste for meg nå var å begynne å lete etter huset til onkelen min.



Barnebøker for Norge

barneboker.no

Paluwas sa malaking lungsod

Den dagen jeg dro hjemmefra for å dra til byen

Skrevet av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustret av: Brian Wambi

Oversatt av: Arlene Avila (tl), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).